

N. ROJC, Autoportret s konjem. Zagreb, Kabinet Predsjednika Republike

ROGOVO, lok. S od Biograda. Srednjovj. selo i posjed muškoga benediktinskoga samostana Sv. Ivana u Biogradu, koji je 1126, nakon što su Mlečani porušili Biograd, preseljen na Ćokovac na Pašmanu. Samostan se po tom posjedu često nazivao Rogovskom opatijom. Od sela je unutar porušenoga obrambenoga zida preostala jednobrodna crkva ranoromaničkih oblika. Pregrađena je 1374. u doba opata Petra Zadranina (očuvan natpis i grb). Tada je podignuto novo svetište četverokutne osnove, presvođeno gotičkim svodom te s dva romaničko-gotička prozora. Na juž. bočnom zidu crkve ugrađeni su dijelovi romaničkoga portala s lunetom ukrašenom reljefom Jaganjca Božjega. U crkvi se nalazilo ranogotičko drveno raspelo (danas u župnoj crkvi u Filip-Jakovu).

LIT.: C. F. Bianchi, Zara Cristiana, II, Zadar 1879, str. 157. — I. Petricioli, Gotičko raspelo iz Rogova, Zbornik radova Narodnog muzeja (Beograd), 1979. — Isti, Graditeljska djelatnost rogovskog opata Petra Zadranina, Biogradski zbornik, Zadar 1990. — I. Pet.

ROGOZNICA, selo JI od Šibenika. Leži na otočiću koji je nasipom u XIX. st. spojen s kopnom. Zbog izvanredna položaja naseljen već u ant. doba (nalaz novca, 1899). Kao naselje se spominje 1390. Iznad sela su ostaci franc. utvrde. Župna se crkva spominje 1615, a u XIX. je st. pregrađena. — U rogozničkome se polju nalaze srednjovj. crkve Sv. Nikole (sa stećcima) i Bl. Ivana Trogirskoga, izgrađene u oblicima srednjovj. dalm. arhitekture; u zaljevu je 1993—96. izgrađen umjetni otok za marinu (autor D. Milas). LIT.: K. Stošić, Sela šibenskog kotara, Šibenik 1941, str. 266—280.

ROJC, Nasta, slikarica (Bjelovar, 6. XI. 1883 — Zagreb, 6. XI. 1964). Učila kod O. Ivekovića u Zagrebu, a potom na Akademiji u Münchenu 1903—07 (H. Knirr, H. Habermann). Bila je u kontaktu s M. Kraljevićem, J. Račićem i V. Becićem. U Beču je 1907—10. učila kod L. Michaleka i O. Königa. Nakon povratka u Zagreb radi u priv. ateljeu O. Ivekovića. Boravila je u Velikoj Britaniji 1926/27 (London, Reading). Jedna je od utemeljiteljica Kluba likovnih umjetnica u Zagrebu (1928). U ranom raz-

doblju slika djela religiozno-pov. tematike, donekle pod utjecajem Ivekovićeva načina, a potom portrete i autoportrete smirene tonske modelacije i naglašene psihološke raščlambe modela (Dama u crnom, Autoportret). Slijede djela u kojima se osjeća kolebanje između akademskoga crteža i slobodnije kolorističke interpretacije motiva (Moj pas, Iz šume, Prema Velebitu). Njezine se skice i djela manjih formata odlikuju lakoćom izvedbe i neposrednim bilježenjem dojmova iz prirode (Pejzaž, Kapelica u Gudovcu). Na nekoliko zajedničkih lik. zadataka radila je sa suprugom, slikarom B. Šenoom. — Samostalno je izlagala u Beču (1913), Zagrebu (1918, 1924, 1926, 1930, 1938) i Londonu (1926). Sudjelovala na izložbama Hrvatskoga društva umjetnosti, »Lade«, Kluba likovnih umjetnica, Umjetnica Male Antante i dr. Retrospektivna izložba priređena joj je u Bjelovaru 1969. Pisala je putopise i feljtone; zalagala se za afirmaciju nar. likovnoga stvaralaštva.

BIBL.: Moja pisma iz Engleske, HR, 1928, 1-2 i 1929, 2-6.

LIT.: V. Lunaček, Izložba Naste Rojc, Obzor, 1918, 39. — Z. Munk, Izložba Naste Rojc, Novosti, 1938, 74. — Ž. Sabol, Nasta Rojc 1883—1964 (katalog), Bjelovar 1969. — D. Schneider i Z. Tonković, Autoportret u novijem hrvatskom slikarstvu (katalog), Osijek 1977. — Lj. Kanižaj i M. Peić, Sjevernohrvatske slikarice rođene u drugoj polovini XIX. stoljeća — iz fundusa Zbirke Kovačić (katalog), Čakovec 1985. — G. Gamulin, Hrvatsko slikarstvo XX. stoljeća, I, Zagreb 1987. — Ž. Sa.

ROKOVCI, selo JZ od Vinkovaca. Izvan današnjega sela u blizini rijeke Bosuta nalaze se ruševine jednobrodne crkve s polukružnim svetištem, tzv. Rokovačka zidina, iz XV. st. Crkva je bila građena od dobro pečene opeke; glavni je ulaz imao kameni gotički dovratnik, na juž. stijeni bila su tri omanja prozora, a na sjev. kasnogotički bočni ulaz s okvirom od opeke. Još su se potkraj XIX. st. vidjele na zidovima freske s figurama. — SZ uz Bosut nalazi se gradina Poljana, na kojoj su nađeni prapov. i srednjovj. ulomci posuđa.

LIT.: G. Szabo, Spomenici prošlosti u Srijemu, Savremenik, 1916, 1 i 2, str. 42–50. – D. Vukičević-Samardžija, Sakralna gotička arhitektura u Slavoniji, Zagreb 1986. A. Ht.